

SZARAŃCZA I BĘBEN

Poniżej podaliśmy rzeczowniki w języku hausa w liczbie pojedynczej i mnogiej, utworzonej według tak zwanego „systemu sufiksów”. Wybraliśmy trzy grupy rzeczowników (każda tworzy liczbę mnogą w inny sposób). Uzupełnij brakujące formy, wiedząc że kropka w pierwszym wierszu tabeli oznacza miejsce na spółgłoskę.

-oo.ii		
<i>znaczenie</i>	<i>l.poj.</i>	<i>l.mn.</i>
serce	zúúciyáá	zúúciyóóyíí
pałeczka do bębna	gúlàà	gúlóólíí
szarańcza	fààráá	?
-unaa		
<i>znaczenie</i>	<i>l.poj.</i>	<i>l.mn.</i>
usta	bààkíí	báákúnàà
bęben w kształcie klepsydry	kálángúú	kálángúnàà
dzban na wodę	tùùlúú	?
-ai		
<i>znaczenie</i>	<i>l.poj.</i>	<i>l.mn.</i>
reprezentant	wàkìilíí	wàkìiláí
koziół	bùnsùrúú	bùnsùráí
mechanik	màkááníkèè	?

Znaki diakrytyczne nad samogłoskami oznaczają ton sylaby:

à - niski

á - wysoki

Hausa jest językiem tonalnym, co znaczy, że **tony** pełnią w hausa funkcję dystynktywną – dwa słowa różniące się tylko tonem (tonami) mogą mieć zupełnie inne znaczenia lub być innymi formami gramatycznymi tego samego słowa.

W **językach tonalnych** każda sylaba ma swój ton – oznacza to, że wymawia się je, odpowiednio modulując głos (trochę tak, jak my modulujemy go, wymawiając to samo słowo jako stwierdzenie, pytanie czy wykrzyknienie). Języków tonalnych najwięcej jest w Azji i Afryce (np. język wietnamski czy języki używane w Chinach).